חקירה מיוחדת

כתב השולם הזה

שהציג את עצמו כחולה אפילפסיה, קיבל ללא בדיקה אישור רפואי שהוא כשר לקבל רישיון־נהיגה

רישוי לקטנ

יפא נכבר, הנך מודע בוודאי לקטל בכבישים, כשאחד הגורמים לתאונות הוא מצב בריאות לקוי של הנהג. שיתוף־פעולה מצידך יתרום להפחתת התאונות. בהתאם להוראות תקנות התעבורה, מבקש רשיון נהיגה ייבדק בבדיקה רפואית. הבדיקה הרפואית תכלול בדיקת מצבו הגופני והנפשי, וכן בדיקות כושר אחרות, ותיערך על־ידי רופאו של המבקש, אשר יפרט את ממצאיו בטופס שקבעה רשות־הרישוי, ולפי הפרטים שבטופס. אי לכך, נבקשך לבדוק את מבקש הרשיון, שפרטיו מצויינים בטופס הבדיקה, ולמלא את הטופס על פרטיו. אנא, ודא שהמבקש ימלא ויחתום על חלק א'. לידיעתך, מבקש הבדיקה חתם על טופס ויתור על סודיות רפואית ב־מישרדנו. זכותך לקבל תשלום עבור ה־בדיקה, בכבוד רב, רשות הרישוי.

נוסח זה מופיע בראש טופס הבדיקה הרפואית למבקשי רשיון־נהיגה. הוא נועד להעמיד את הרופאים על חומרת האחריות שהם לוקחים על עצמם, בהעניקם גושפנקא רפואית לקבלת רשיון נהיגה.

האם מודעים הרופאים לאחריות זו ונוהגים על־פיה?

הדוקטור פארוק שבתאי, רופא־מישפחה בעל קליניקה פרטית, ברחוב קיבוץ גלויות 4, אשדוד, קיבל ביום השני בשבוע שעבר את כתב העולם הזה, יוסי היימן, לבדיקה רפואית לקבלת רשיון־נהיגה. הכתב, ה־המחזיק כבר ברשיון נהיגה מסוג ב', שרת בצה"ל ובעל פרופיל רפואי 97, הציג עצמו כמי שאין בידו רשיון, והתחזה כחולה אפילפסיה (מחלת הנפילה), שלא שרת מסיבה זו בצה"ל.

השיחה בין הכתב לרופא, שלא ידע כלל מה מיקצועו האמיתי של בן־שיחו, הוקלטה על רשמקול ניסתר. להלן תקציר תמציתי ההקלטה:

הכתב: אני דיברתי אתך בטלפון בשבוע שעבר.

הרופא: אה, בקשר לרשיון־נהיגה?

הכתב: לא יכולתי לבוא לפני החג. (מגיש לרופא את טופס הבדיקה של מישרד הרישוי).

זהו הדוקטור פארוק שבתאי מאשדוד, המפזר אישורים רפואיים למבקשי רשיונות־נהיגה, ללא בדיקה

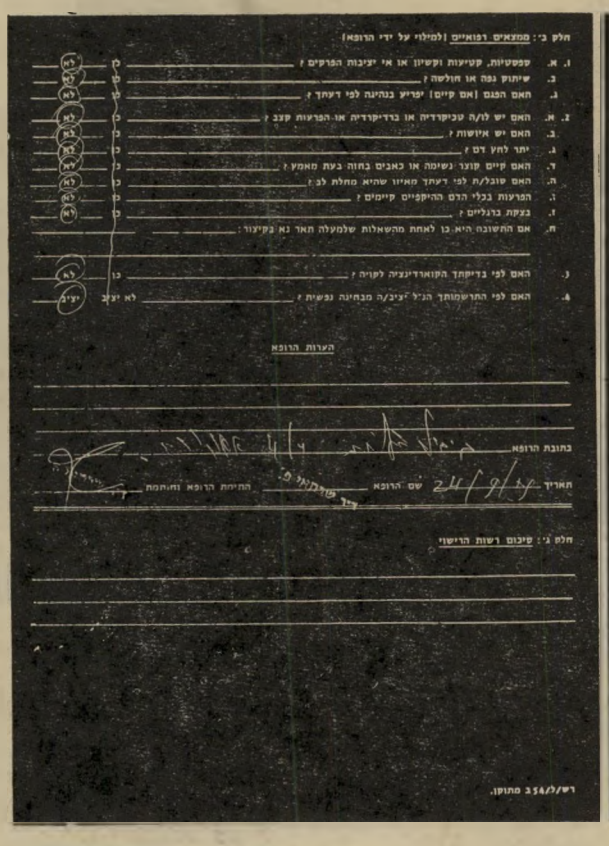

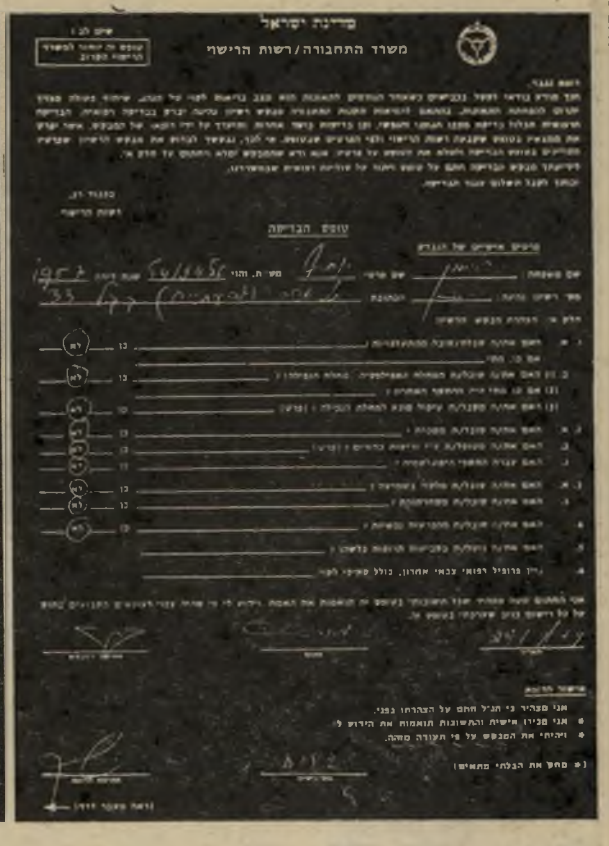

הרופא: יש לך תעודת־זהות?

הכתב: (מוציא ונותן).

הרופא: (מעיין בתעודת־הזהות וממלא את הפרטים האישיים בטופס הבדיקה). יוסי, מה בדיוק יש לך?

הכתב: אני לא שרתי בצבא. אמרו לי במישרד הרישוי ללכת לרופא. הייתי אצל רופא בתל־אביב, והוא שלח אותי לעשות בדיקות, כי היתה לי, לפני הרבה זמן, מחלת האפילפסיה, ובגלל זה גם לא שרתי בצבא. אני לא רוצה שיהיה כתוב בטופס, שהיתה לי אפילפסיה. אני רוצה להוציא רשיון נהיגה. אז אמרו לי שאני אבוא לפה.

הרופא: זאת אומרת...

הכתב: זאת אומרת, שאני לא רוצה שיהיה רשום פה.

הרופא: טוב, כאן צריך לכתוב אם אתה סובל מהתעלפויות או אפילפסיה. כל זה אתה תכתוב „לא"?

הכתב: כן. נכתוב „לא". זה יהיה בסדר. אחרת יעשו לי בעיות ברשיון.

הרופא: אני מבין. אני מבין אותך. טוב מאד. אני יודע, שאם יהיה כתוב יעשו לך בעיות ברשיון.

הכתב: בגלל זה אני רוצה שאתה תעזור לי.

הרופא: זו הצהרת מבקש הרשיון. האם אתה סובל מהתעלפויות?

הכתב: תכתוב הכל „לא".

הרופא: (רושם „לא") האם אתה סובל ממחלת האפילפסיה?

הכתב: תכתוב „לא".

הרופא: (מסמן „לא").

הכתב: תכתוב הכל „לא".

הרופא: (מסמן את כל שאר תשע הסעיפים בהצהרת המבקש ב„לא").

הכתב: (חותם על הצהרת המבקש

(המשך בעמוד 47)

טופס הבדיקה

הדוקטור פארוק שבתאי חתם בצידו האחד של הטופס על הצהרה, שלפיה התשובות תואמות את הידוע לו. זאת, תוך ידיעה ברורה כי חתימתו היא חתימת־שווא. בצידו השני של הטופס חתם, כי ביצע בדיקות זכי לא הבחין במימצאים שליליים, וזאת חרף העובדה שכלל לא ערך בדיקות, כנדרש בטופס־הבקשה.